

ЗАКОН УКРАЇНИ

" Про самоврядування в сфері охорони здоров'я в Україні "

Цей Закон визначає поняття, види, форми та механізми правового регулювання медичної та фармацевтичної діяльності в Україні, систему, засади, гарантії, принципи професійного самоврядування медичних та фармацевтичних професій, повноваження організацій професійного самоврядування медичних та фармацевтичних професій в Україні як одного із найважливіших елементів управління діяльністю медичних та фармацевтичних професій, та має на меті створення ефективної системи надання медичної допомоги, провадження фармацевтичної діяльності та забезпечення умов для ефективного виконання представниками медичних та фармацевтичних професій своїх професійних обов'язків та захист їх прав.

Стаття 1. Визначення основних термінів

1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:

безперервний професійний розвиток представника медичної та фармацевтичної професії – безперервний процес навчання та вдосконалення професійної компетентності та навичок, що дає змогу підтримувати або підвищувати рівень професійної діяльності, підтримувати практичні навички в медичних, фармацевтичних практиках з урахуванням нових знань отриманих суспільством, відповідно до потреб сфери охорони здоров'я та триває протягом усього періоду медичної та фармацевтичної діяльності;

медична та фармацевтична діяльність - професійна діяльність представників медичних та фармацевтичних професій, які отримали свідоцтво про право на здійснення діяльності у сфері охорони здоров'я, що здійснюється ними з дотриманням галузевих стандартів у сфері охорони здоров'я та етичних норм;

медичні та фармацевтичні професії - це професії, які безпосередньо пов'язані з охороною здоров'я, діяльність яких провадиться з метою збереження та відновлення фізіологічних, психічних і психологічних функцій, оптимальної працездатності та соціальної активності людини при максимальній біологічно можливій індивідуальній тривалості її життя;

Палати медичних та фармацевтичних професій (далі - Палати) – юридичні особи, організації професійного самоврядування, що об'єднують всіх представників медичної та фармацевтичної професії;

представники медичної та фармацевтичної професії – особи, які мають відповідний рівень освіти та кваліфікації та здійснюють діяльність у сфері охорони здоров'я;

професійне самоврядування медичних та фармацевтичних професій – це форма професійного самоврядування, що гарантується та забезпечується державою, і надає кожному представнику медичної та фармацевтичної професії право управляти діяльністю професії у межах і порядку, встановлених цим Законом;

професійний збір – обов'язковий платіж, що сплачується представниками медичних та фармацевтичних професій, які входять до організації професійного самоврядування медичних та фармацевтичних професій або їх роботодавцем у випадках передбачених цим Законом;

свідоцтво про право на здійснення діяльності в сфері охорони здоров'я – документ, який генерується за допомогою Реєстру людських ресурсів охорони здоров'я на підставі рішення відповідної Палати та інформації, яка міститься в ньому, та надає право здійснювати медичну та фармацевтичну діяльність на території України;

Реєстр людських ресурсів охорони здоров'я – це інформаційно-комунікаційна система, призначена для зберігання, обліку та використання даних та іншої інформації щодо освіти, персонального складу, кваліфікації представників медичних та фармацевтичних професій, і забезпечує безпеку збереження зазначених даних.

2. Зміст інших понять і термінів визначається Законами України "Про освіту", "Про вищу освіту", Основами законодавства України про охорону здоров'я та іншими законами України, а також Міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 2. Правове регулювання професійного самоврядування медичних та фармацевтичних професій

1. Професійне самоврядування медичних та фармацевтичних професій в Україні регулюється Конституцією України, цим Законом, Основами законодавства України про охорону здоров'я, іншими законодавчими актами України та актами організацій професійного самоврядування медичних та фармацевтичних професій.

2. На діяльність організацій професійного самоврядування медичних та фармацевтичних професій не поширюються норми законів України, що регулюють діяльність громадських об'єднань, організацій роботодавців,

професійних спілок, органів самоорганізації населення, благодійних організацій.

Стаття 3. Принципи професійного самоврядування медичних та фармацевтичних професій

1. Професійне самоврядування медичних та фармацевтичних професій є незалежним від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їхніх посадових та службових осіб

2. Організації професійного самоврядування медичних та фармацевтичних професій беруть участь у розробці проєктів нормативно-правових актів, які стосуються питань освіти представників медичних та фармацевтичних професій, галузевих стандартів у сфері охорони здоров'я, здійснення медичної та фармацевтичної діяльності.

Організації професійного самоврядування медичних та фармацевтичних професій мають право виступати з пропозиціями щодо внесення змін до законів і інших нормативно-правових актів з питань формування та реалізації державної політики у сфері охорони здоров'я.

Стаття 4. Завдання самоврядування медичних та фармацевтичних професій

Завданнями професійного самоврядування медичних та фармацевтичних професій є:

1) дотримання організаційної незалежності представників медичних та фармацевтичних професій, захист від незаконного втручання в здійснення їх професійної діяльності;

2) забезпечення рівності прав та обов'язків всіх представників медичних та фармацевтичних професій;

3) забезпечення дотримання представниками медичних принципів науково обґрунтованої та доказової медицини при наданні медичної допомоги;

4) підтримання високого професійного рівня представників медичних та фармацевтичних професій шляхом безперервного професійного розвитку та самоосвіти;

5) забезпечення умов ефективного виконання представниками медичних та фармацевтичних професій своїх професійних обов'язків;

6) забезпечення умов для міжнародного співробітництва у сфері охорони здоров'я;

7) забезпечення дотримання представниками медичних та фармацевтичних професій професійної етики;

8) створення сприятливих умов для здійснення лікарської діяльності та забезпечення балансу у взаєминах "лікар-пацієнт";

9) забезпечення умов для реалізації права на оскарження представниками медичних та фармацевтичних професій у встановленому законодавством порядку рішень організацій професійного самоврядування;

10) забезпечення дотримання прав людини у сфері охорони здоров'я;

11) участь у розвитку сфери охорони здоров'я України, ініціювання необхідних змін на основі доказових даних і кращого досвіду.

Стаття 5. Організації професійного самоврядування медичних та фармацевтичних професій

1. Організаціями професійного самоврядування медичних та фармацевтичних професій є Палати:

- 1) Палата лікарів сімейної медицини;
- 2) Палата лікарів-спеціалістів;
- 3) Палата стоматологів;
- 4) Палата сестер медичних/братів медичних;
- 5) Палата фармацевтів.

2. Палата є неприбутковою юридичною особою та організовує свою діяльність на принципах самоврядування.

3. Рішення про створення Палат приймається на Установчих зборах представників відповідних медичних та фармацевтичних професій.

Реєстрація Палат здійснюється відповідно до Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань".

4. Діяльність, структура та склад Палат регламентуються цим Законом, іншими актами законодавства України та статутами Палат.

5. Палати утворюються з представників відповідних медичних та фармацевтичних професій.

До Палати лікарів сімейної медицини входять лікарі, які мають право на здійснення медичної діяльності з первинної медичної допомоги.

До Палати лікарів-спеціалістів входять лікарі та професіонали з вищою немедичною освітою, які мають право на здійснення медичної діяльності, за виключенням тих, які мають право на здійснення медичної діяльності з первинної медичної допомоги та зі стоматології.

До Палати стоматологів входять лікарі, які мають право на здійснення медичної діяльності зі стоматології.

До Палати сестер медичних/братів медичних входять молодші спеціалісти, фахові молодші бакалаври, молодші бакалаври, бакалаври з медичною освітою, магістри за спеціальністю "Медсестринство".

До Палати фармацевтів входять особи, що мають фармацевтичну освіту будь якого рівня та ступеня (молодший спеціаліст, молодший бакалавр, бакалавр, магістр) та прирівняні до них.

6. Представник медичної та фармацевтичної професії, який має більш ніж одну спеціальність в сфері охорони здоров'я, самостійно обирає Палату до якої входить та може бути членом декількох Палат.

7. Палати створюються безстроково. Реорганізація або ліквідація Палат може бути здійснена лише на підставі закону.

8. Для реалізації завдань Палати, проведення організаційної та іншої роботи в структурі Палати утворюються органи, комісії, відділення, тимчасові спеціальні комісії та інші органи, які передбачені цим Законом, статутами та іншими актами Палат.

Стаття 6. Статути Палат представників медичних та фармацевтичних професій

1. Статут відповідної Палати, зміни і доповнення до нього затверджуються Загальними зборами представників медичних та фармацевтичних професій.

2. У статуті відповідної Палати вказуються:

- 1) найменування Палати;
- 2) структура та склад Палати;
- 3) порядок набуття і припинення членства в Палаті
- 4) функції та повноваження Палати та органів її управління;
- 5) порядок прийняття рішень органами управління Палати;
- 6) порядок припинення повноважень складу органів управління Палати;
- 7) порядок прийняття рішення про скликання Установчих зборів представників медичних та фармацевтичних професій, регламент їх роботи та формування порядку денного;
- 8) джерела надходження і порядок використання коштів та іншого майна;
- 9) порядок оскарження рішень органів управління Палати;
- 10) правила сплати представником медичних та фармацевтичних професій професійного збору;
- 11) порядок видання актів Палати;
- 12) порядок подання та розгляду електронних петицій;
- 13) інші відомості відповідно до завдань Палати.

Стаття 7. Право на здійснення медичної та фармацевтичної діяльності

1. Особи набувають право на здійснення медичної та фармацевтичної діяльності за умови включення до Реєстру людських ресурсів охорони здоров'я та мають діюче свідоцтво про право на здійснення діяльності в сфері охорони здоров'я.

Свідоцтво про право на здійснення діяльності в сфері охорони здоров'я формується автоматично на підставі рішення відповідної Палати, внесеного Палатою до Реєстру людських ресурсів охорони здоров'я.

Послуга з формування у Реєстрі людських ресурсів охорони здоров'я свідоцтва про право на здійснення діяльності в сфері охорони здоров'я є безоплатною.

2. Забороняється здійснення медичної та фармацевтичної діяльності без свідоцтва про право на здійснення діяльності в сфері охорони здоров'я або в разі тимчасового зупинення (або припинення) дії свідоцтва про право на здійснення діяльності у сфері охорони здоров'я.

3. Рішення про надання права здійснювати медичну та фармацевтичну діяльність приймається організацією професійного самоврядування медичних професій на підставі поданих документів про освіту.

Порядок видачі свідоцтва про право на здійснення діяльності в сфері охорони здоров'я затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я. Цей Порядок встановлює вимоги для отримання представником медичних та фармацевтичних професій свідоцтва про

право на здійснення діяльності у сфері охорони здоров'я, перелік необхідних документів, строки розгляду поданих документів та прийняття рішення, підстави для відмови у видачі свідоцтва.

Стаття 8. Підстави тимчасового зупинення або припинення медичної та фармацевтичної діяльності

1. Медична та фармацевтична діяльність може бути тимчасово зупинена на підставі:

- 1) особистої заяви представника медичних та фармацевтичних професій;
- 2) прийняття відповідного рішення організацією професійного самоврядування медичних та фармацевтичних професій у випадках, вказаних у цьому Законі;
- 3) визнання представника медичних та фармацевтичних професій за рішенням суду недієздатним або обмежено дієздатним;
- 4) набрання законної сили вирокom суду за вчинення злочину, за який призначено покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю;
- 5) визнання судом особи безвісно відсутньою.

2. Медична та фармацевтична діяльність припиняється виключно шляхом припинення дії свідоцтва про право на здійснення діяльності в сфері охорони здоров'я без права поновлення. Дія свідоцтва припиняється у разі:

- 1) подання представником медичної та фармацевтичної професії відповідної заяви;
- 2) смерті представника медичних та фармацевтичних професій або ухвалення судом рішення про оголошення його померлим;
- 3) прийняття відповідного рішення організацією професійного самоврядування медичних та фармацевтичних професій у випадках, вказаних у цьому Законі.

Стаття 9. Професійний збір

1. Професійний збір сплачується представником медичних та фармацевтичних професій самостійно або роботодавцем, за умови, якщо це передбачено колективним договором або контрактом представника медичних та фармацевтичних професій.

2. Розмір щорічного професійного збору не може перевищувати прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого станом на 1 січня відповідного календарного року.

Вперше професійний збір сплачується представником медичних та фармацевтичних професій (або роботодавцем) протягом 30 календарних днів з дати набуття членства в Палаті; надалі - відповідно до правил, встановлених статутом Палати.

3. Кошти, отримані в результаті сплати професійного збору, використовуються виключно на виконання функцій Палати та не можуть бути використані на будь-які інші цілі.

4. Палати можуть залучати кошти у вигляді добровільних цільових внесків,

а також використовувати інші не заборонені законодавством України джерела фінансування.

Стаття 10. Здійснення медичної та фармацевтичної діяльності особами, які пройшли медичну та фармацевтичну підготовку в закладах вищої освіти іноземних країн

1. Особи, які здобули вищу медичну або фармацевтичну освіту в закладах вищої освіти іноземних країн та пройшли процедуру нострифікації диплому, допускаються до медичної або фармацевтичної діяльності в порядку, визначеному відповідною організацією професійного самоврядування медичних та фармацевтичних професій в Україні.

Стаття 11. Реєстр людських ресурсів охорони здоров'я

1. З метою розвитку людських ресурсів охорони здоров'я, збирання, зберігання, обліку й надання достовірної інформації про чисельність і персональний склад, кваліфікацію представників медичних та фармацевтичних професій, які здобули відповідну освіту, а також які набули право на здійснення медичної та фармацевтичної діяльності, ведеться Реєстр людських ресурсів охорони здоров'я (далі – Реєстр).

2. Володільцем відомостей Реєстру є центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я. Порядок ведення та функціонування Реєстру затверджується Кабінетом Міністрів України.

3. До Реєстру, зокрема, вносяться такі відомості про представника медичних та фармацевтичних професій:

- 1) прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) та дата народження;
- 2) відомості та реквізити документів, що підтверджують освіту та кваліфікацію;
- 3) найменування та адреса основного місця здійснення медичної та фармацевтичної діяльності;
- 4) інформація про тимчасове зупинення (або припинення) дії свідоцтва про право на здійснення діяльності в сфері охорони здоров'я;
- 5) інформація про оголошення попередження Етичною комісією Палати, яка є публічною протягом року з дня притягнення до професійної дисциплінарної відповідальності;
- 6) дата початку роботи за спеціальністю та інформація про періоди, протягом яких особа не працювала за спеціальністю;
- 7) інформація про підвищення кваліфікації та перепідготовку;
- 8) унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності);
- 9) інші відомості, з урахуванням вимог Закону України "Про публічні електронні реєстри".

Реєстр також може містити додаткову інформацію з обмеженим доступом. Інформація визначена підпунктами 1-7 цього пункту є публічною.

5. Інформація про представника медичних та фармацевтичних професій в

Реєстрі зберігається безстроково.

Стаття 12. Безперервний професійний розвиток

1. Безперервний професійний розвиток та самоосвіта є обов'язком кожного представника медичних та фармацевтичних професій.

2. Роботодавець заохочує здійснення безперервного професійного розвитку представника медичних та фармацевтичних професій.

3. Організація професійного самоврядування медичних та фармацевтичних професій визначає вимоги до обсягів щорічної участі представників медичних та фармацевтичних професій у заходах безперервного професійного розвитку. Порядок внесення відомостей щодо безперервного професійного розвитку у Реєстр людських ресурсів охорони здоров'я, визначається Порядком ведення та функціонування зазначеного Реєстру.

4. Вимоги, стандарти та критерії визнання до провайдерів заходів безперервного професійного розвитку затверджуються організаціями професійного самоврядування медичних та фармацевтичних професій. Провайдери заходів безперервного професійного розвитку несуть відповідальність за якість освітніх програм та відповідність принципам доказової медицини.

5. Організації професійного самоврядування медичних та фармацевтичних професій надають організаційну, інформаційну та методологічну підтримку з розробки та впровадження навчальних програм з підготовки фахівців у сфері охорони здоров'я, співпрацюють із закладами освіти, профільними науковими установами та іншими професійними об'єднаннями з метою комплексного аналізу та сприяння динамічному розвитку медичної освіти в Україні.

Стаття 13. Функції Палат медичних та фармацевтичних професій

1. Палати медичних та фармацевтичних професій:

1) приймають рішення щодо видачі свідоцтва про право на здійснення діяльності в сфері охорони здоров'я представникам медичних та фармацевтичних професій;

2) беруть участь у встановленні критеріїв якості, своєчасності та повноти надання медичної допомоги представниками медичних та фармацевтичних професій;

3) розробляють та затверджують Кодекс етики представників медичних та фармацевтичних професій Палати;

4) розробляють методичні та рекомендаційні матеріали щодо відповідної медичної та фармацевтичної діяльності, проводять освітні заходи;

5) погоджують галузеві стандарти у сфері охорони здоров'я перед їх затвердженням;

6) забезпечують збір та узагальнення інформації щодо кількісного складу представників медичних та фармацевтичних професій, їх освітнього, професійного рівня, наукових досягнень з метою обґрунтованого планування державного замовлення на підготовку фахівців у сфері охорони здоров'я;

7) представляють професійну медичну та фармацевтичну спільноту у

міжнародних професійних відносинах;

8) вносять пропозиції та погоджують проекти нормативно-правових актів центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері охорони здоров'я:

а) щодо галузевих стандартів у сфері охорони здоров'я;

б) щодо акредитації закладів охорони здоров'я;

в) щодо змін та доповнень до Довідника кваліфікаційних характеристик професій, що стосуються єдиних кваліфікаційних вимог до представників медичних та фармацевтичних професій;

г) щодо ліцензування господарської діяльності з медичної практики;

г) щодо санітарно-гігієнічних та протиепідемічних вимог до закладів охорони здоров'я, фізичних осіб-підприємців, що отримали ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики;

9) надають рекомендації закладам освіти щодо наповнення освітніх програм з підготовки представників медичної та фармацевтичної професії;

10) співпрацюють з відповідними установами й організаціями з питань професійного розвитку представників медичних та фармацевтичних професій;

11) співпрацюють з органами державних адміністрацій, політичними організаціями, професійними спілками, а також іншими громадськими організаціями з питань, які стосуються охорони здоров'я населення й умов виконання представниками медичних та фармацевтичних професій своїх професійних обов'язків;

12) співпраця з іншими організаціями та інституціями в Україні і за кордоном;

13) здійснюють інші функції та повноваження, які передбачені чинним законодавством, статутами Палат та іншими актами Палат.

2. З метою реалізації покладених функцій Палати видають акти в порядку визначеному статутом Палати. Акти Палат, прийняті в межах компетенції, є обов'язковими до виконання.

Стаття 14. Органи Палат медичних та фармацевтичних професій

1. У складі Палат утворюються та діють:

1) Загальні збори представників медичних та фармацевтичних професій;

2) Вища Рада Палати;

3) Вища наукова рада Палати;

4) Етична комісія Палати;

5) Ревізійна комісія Палати;

6) спеціалізовані комітети та інші органи, утворені на підставі статутів кожної Палати чи інших актів Палати.

2. Члени Вищої Ради Палати, Етичної комісії Палати, Ревізійної комісії Палати не можуть бути обрані до будь-якого з органів Палати більше ніж два рази.

Члени Вищої наукової ради Палати не можуть бути обрані до Вищої наукової ради Палати більше ніж два рази.

3. Члени Вищої Ради Палати, члени Вищої наукової ради Палати, Етичної

комісії Палати, Ревізійної комісії Палати під час здійснення повноважень в сфері самоврядування медичних та фармацевтичних професій зобов'язані запобігати реальному або потенційному конфлікту інтересів.

4. Голова Вищої Ради Палати, члени Вищої наукової ради Палати, Етичної комісії Палати та Ревізійної комісії Палати можуть отримувати винагороду у розмірі, визначеному бюджетом Палати.

Стаття 15. Загальні збори представників медичних та фармацевтичних професій

1. Загальні збори представників медичних та фармацевтичних професій є вищим керівним органом Палати.

2. Чергові Загальні збори представників медичних та фармацевтичних професій скликаються не рідше одного разу на один рік за рішенням Вищої Ради Палати.

У разі не проведення Загальних зборів представників медичних та фармацевтичних професій протягом трьох років, рішення про скликання може бути прийняте Кабінетом Міністрів України.

Порядок прийняття рішення про скликання Загальних зборів представників медичних та фармацевтичних професій, регламент їх роботи та формування порядку денного визначаються цим Законом та статутами Палат.

3. Позачергові Загальні збори скликаються Вищою Радою Палати не пізніше двох місяців з дня прийняття рішення про їх скликання.

Рішення про скликання позачергових Загальних зборів представників медичних та фармацевтичних професій може бути прийняте:

- 1) за ініціативою Вищої Ради Палати;
- 2) за ініціативою Ревізійної комісії Палати;
- 3) на вимогу не менше ніж двадцяти відсотків представників медичних та фармацевтичних професій, які входять до Палати.

Рішення про скликання позачергових Загальних зборів представників медичних та фармацевтичних професій на вимогу представників медичних та фармацевтичних професій, які входять до Палати, приймається не пізніше десяти днів з дня отримання Вищою Радою Палати такої вимоги.

У разі не прийняття рішення про скликання позачергових Загальних зборів представників медичних та фармацевтичних професій протягом десяти днів, таке рішення може бути прийняте Кабінетом Міністрів України.

4. До виключної компетенції Загальних зборів представників медичних та фармацевтичних професій належить:

- 1) затвердження статуту Палати, внесення змін і доповнень до нього;
- 2) затвердження Кодексу етики представників медичних та фармацевтичних професій Палати;
- 3) затвердження Положення про Етичну комісію Палати, Положення про Вищу наукову раду Палати;
- 4) обрання складу Вищої Ради Палати, Вищої наукової ради Палати, Етичної комісії Палати та Ревізійної комісії Палати;
- 5) заслуховування звітів Вищої Ради Палати, Вищої наукової ради Палати,

Ревізійної комісії та голови Апарату, ухвалення рішень щодо цих звітів;

6) обрання почесних членів Вищої Ради Палати;

7) затвердження бюджету Палати, визначення розміру професійного збору, винагороди голови Вищої Ради Палати, членів Вищої наукової ради Палати, Етичної комісії Палати та Ревізійної комісії Палати.

Статутами Палат до виключної компетенції Загальних зборів представників медичних та фармацевтичних професій можуть бути віднесені й інші питання, якщо це не суперечить законодавству України та цьому Закону.

5. Представникам медичних та фармацевтичних професій повинна бути забезпечена можливість брати участь у Загальних зборах дистанційно, зокрема приймати участь у голосуванні з дотриманням положень Закону України "Про електронні довірчі послуги".

Стаття 16. Електронні петиції

1. Представники медичних та фармацевтичних професій мають право звернутися до органів Палати, до якої вони входять, з електронними петиціями через офіційний вебсайт Палати.

2. Порядок подання та розгляду електронних петицій визначається статутом організації професійного самоврядування медичних та фармацевтичних професій.

3. Петиції, в підтримку яких висловилися понад тридцять відсотків голосів членів Палати є обов'язковими до розгляду органами Палати протягом десяти днів.

4. Петиції щодо дострокового припинення повноважень членів Вищої Ради Палати, Ревізійної комісії Палати, Вищої наукової ради Палати, інших органів, утворених на підставі статутів Палати чи інших актів Палати, що набрали понад тридцять відсотків голосів членів Палати є підставою для проведення позачергових Загальних зборів Палати у строк до 30 днів з моменту завершення строку голосування в підтримку петиції.

Стаття 17. Вища Рада Палати

1. У період між Загальними зборами керівним органом Палати є Вища Рада Палати, яка є постійно діючим колегіальним органом та здійснює повноваження, покладені на неї статутом Палати.

2. Кількість членів та порядок обрання членів Вищої Ради Палати визначається статутом Палати.

Вища Рада Палати може створювати спеціальні комітети та комісії в межах своїх повноважень.

3. Склад Вищої Ради Палати обирається строком на три роки. Повноваження Вищої Ради Палати продовжуються до початку роботи нового складу Вищої Ради Палати, але не більше трьох років та шести місяців з моменту обрання цього складу Вищої Ради Палати.

4. Порядок припинення повноважень складу Вищої Ради Палати визначається статутом.

5. Вища Рада Палати на першому засіданні, що повинне відбутися в строк

не пізніше тридцяти днів з моменту обрання складу Вищої Ради Палати, обирає голову Вищої Ради Палати зі свого складу.

6. Вища Рада Палати:

1) забезпечує виконання рішень Загальних зборів представників медичних та фармацевтичних професій;

2) подає до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, пропозиції до проєктів галузевих стандартів у сфері охорони здоров'я;

3) затверджує вимоги до провайдерів заходів безперервного професійного розвитку;

4) встановлює порядок сплати професійного збору, забезпечує його розподіл і використання;

5) визначає критерії повного або часткового звільнення від сплати професійного збору;

6) захищає права представників медичних та фармацевтичних професій;

7) забезпечує ведення офіційного вебсайту Палати;

8) виконує інші функції відповідно до цього Закону та рішень Загальних зборів представників медичних та фармацевтичних професій.

Вища Рада Палати сприяє впровадженню системи страхування професійної відповідальності представників медичних та фармацевтичних професій.

Стаття 18. Голова Вищої Ради Палати

1. Голова Вищої Ради Палати обирається Вищою Радою Палати строком на три роки. Одна особа не може бути Головою Вищої Ради Палати більше двох строків. Повноваження голови Вищої Ради Палати продовжуються до обрання нового голови Вищої Ради Палати, але не більше ніж на три місяці після спливу строку, на який голову Вищої Ради Палати було обрано. Порядок припинення повноважень голови Вищої Ради Палати визначається статутом.

2. Голова Вищої Ради Палати очолює Вищу Раду Палати, забезпечує скликання та проведення засідань Вищої Ради Палати, керує її роботою, організовує виконання рішень Загальних зборів представників медичних та фармацевтичних професій, виконує інші повноваження визначені статутом Палати.

3. Голова Вищої Ради Палати представляє Палату в міжнародних організаціях, органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах, організаціях, перед громадянами.

4. У разі неможливості виконання обов'язків Головою Вищої Ради Палати або за його власним бажанням, Вища Рада Палати проводить дострокові перевибори Голови Вищої Ради Палати протягом 60 календарних днів.

Стаття 19. Апарат Палати

1. Апарат Палати очолюється керівником Апарату, який призначається та звільняється Вищою Радою Палати.

2. Розмір заробітної плати керівника та працівників Апарату

встановлюється рішенням Вищої Ради Палати.

3. Керівник і працівники Апарату не можуть бути членами Вищої Ради Палати, членами Ревізійної комісії Палати або мати потенційний конфлікт інтересів.

4. Керівник Апарату підпорядковується Вищій Раді Палати, організовує роботу Апарату Палати та господарську діяльність Палати.

5. Керівник Апарату відповідальний за виконання бюджету, фінансову звітність та звітує про фінансову діяльність Палати на кожній чергових Загальних зборах представників медичних та фармацевтичних професій.

6. Статутами Палати керівнику Апарату можуть бути надані й інші права та обов'язки, якщо це не суперечитиме цьому Закону.

Стаття 20. Вища наукова рада Палати

1. Вища наукова рада Палати – це постійно діючий колегіальний орган Палати.

2. У складі Вищої наукової ради Палати можуть утворюватися комітети, повноваження яких визначаються положенням про Вищу наукову раду Палати. Комітети Вищої наукової ради Палати формуються з урахуванням спеціальностей, представники яких входять до Палати.

3. Склад Вищої наукової ради Палати, вимоги до освітнього рівня її членів визначаються положенням про Вищу наукову раду Палати. Членами Вищої наукової ради Палати не можуть бути керівники наукових установ та організацій, закладів вищої освіти. Склад Вищої наукової Вищої Ради Палати призначається строком на три роки.

4. Вища наукова рада Палати аналізує та надає висновки щодо галузевих стандартів у сфері охорони здоров'я, здійснює аналіз програм безперервного професійного розвитку щодо відповідності принципами наукової обґрунтованості та доказової медицини, надає висновки та рекомендації, у тому числі щодо організації Палатою заходів безперервного професійного розвитку.

5. Статутом Палати Вищій науковій раді Палати можуть бути надані інші права та обов'язки, що не суперечать цьому Закону.

Стаття 21. Етична комісія Палати

1. Етична комісія Палати – це постійно діючий колегіальний орган Палати.

2. Склад Етичної комісії Палати обирається строком на три роки. Одна й та сама особа не може бути членом Етичної комісії Палати більше двох строків. Повноваження Етичної комісії Палати подовжуються до початку роботи нового складу Етичної комісії Палати, але не більше ніж на три місяці після спливу строку, на який склад було обрано. Порядок припинення повноважень складу або окремих членів Етичної комісії Палати визначається Положенням про Етичну комісію Палати.

3. У складі Етичної комісії Палати створюються колегії з розгляду скарг та апеляційний комітет.

4. До виключної компетенції Етичної комісії Палати належить:

1) розгляд скарг щодо порушення представником медичних та

фармацевтичних професій Кодексу етики представників медичних та фармацевтичних професій Палати, рішень органів професійного самоврядування представників медичних та фармацевтичних професій, галузевих стандартів у сфері охорони здоров'я;

2) прийняття рішень щодо притягнення або не притягнення представника медичних та фармацевтичних професій до професійної відповідальності.

5. Статутом Палати Етичній комісії Палати можуть бути надані й інші права та обов'язки, якщо це не суперечитиме цьому Закону.

Стаття 22. Ревізійна комісія Палати медичних та фармацевтичних професій

1. Склад Ревізійної комісії Палати обирається строком на три роки. Одна й та сама особа не може бути членом Ревізійної комісії Палати більше двох строків. Повноваження Ревізійної комісії Палати продовжуються до початку роботи нового складу Ревізійної комісії Палати, але не більше ніж на три місяці після спливу строку, на який склад було обрано. Порядок припинення повноважень Ревізійної комісії Палати визначається статутом.

2. Ревізійна комісія Палати здійснює контроль за фінансово-господарською діяльністю Палати та контролює виконання бюджету Палати, за необхідності, залучає експертів для реалізації покладених завдань, обирає аудитора для проведення щорічного аудиту діяльності Палати.

3. Палати зобов'язані не пізніше ніж до 1 червня року, що настає за звітним періодом, оприлюднювати річну фінансову звітність разом з аудиторським висновком на своїй вебсторінці (у повному обсязі).

Стаття 23. Форми здійснення медичної та фармацевтичної діяльності

1. Медична та фармацевтична діяльність здійснюється представниками медичних та фармацевтичних професій:

1) за трудовими договорами, у тому числі контрактами, з суб'єктами господарювання, що отримали ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики та виробництво лікарських засобів, оптову та роздрібну торгівлю лікарськими засобами, імпорт лікарських засобів (крім активних фармацевтичних інгредієнтів);

2) фізичними особами-підприємцями, що отримали ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики та виробництво лікарських засобів, оптову та роздрібну торгівлю лікарськими засобами, імпорт лікарських засобів (крім активних фармацевтичних інгредієнтів).

2. Заклади охорони здоров'я та фізичні особи-підприємці, що отримали ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики мають право залучати представників медичних професій для надання окремих медичних послуг на підставі цивільно-правових договорів відповідно до ліцензійних умов.

Стаття 24. Загальні положення професійної відповідальності представників медичних та фармацевтичних професій

1. Представники медичних та фармацевтичних професій несуть професійну відповідальність за вчинення дисциплінарних проступків.

2. Професійна відповідальність представника медичних та фармацевтичних професій – це вид юридичної відповідальності, що застосовується до представника медичних та фармацевтичних професій за результатами дисциплінарного провадження, яке здійснюється Етичною комісією Палати за вчинення дисциплінарного проступку.

3. Представник медичних та фармацевтичних професій притягується до професійної відповідальності у порядку дисциплінарного провадження з підстав, передбачених цим Законом.

4. Дисциплінарне провадження – це процедура розгляду письмової (електронної) скарги, яка містить відомості про наявність у діяннях (бездіяльності) представника медичних та фармацевтичних професій ознак дисциплінарного проступку.

5. Дисциплінарне провадження відкривається протягом року з дня вчинення дисциплінарного проступку. Накладення стягнення згідно з цим Законом не звільняє від інших видів юридичної відповідальності, передбачених законодавством України.

6. Інформація про накладені стягнення та їх погашення заноситься до Реєстру людських ресурсів охорони здоров'я.

Стаття 25. Підстави для притягнення представника медичної та фармацевтичної професії до професійної відповідальності

1. Підставою для притягнення представника медичних та фармацевтичних професій до професійної відповідальності є вчинення ним дисциплінарного проступку.

2. Дисциплінарним проступком представника медичних професій є:

1) порушення Кодексу етики представників медичних та фармацевтичних професій Палати;

2) розголошення лікарської таємниці або вчинення дій (бездіяльності), що призвели до її розголошення;

3) невиконання або неналежне виконання своїх професійних обов'язків;

4) невиконання або неналежне виконання положень галузевих стандартів у сфері охорони здоров'я;

5) невиконання або неналежне виконання обов'язку щодо безперервного професійного розвитку.

Стаття 26. Види дисциплінарних стягнень

1. До представника медичних та фармацевтичних професій може бути застосоване одне з таких дисциплінарних стягнень:

1) попередження;

2) тимчасове зупинення дії свідоцтва про право на здійснення діяльності у сфері охорони здоров'я на строк до шести місяців;

3) припинення дії свідоцтва про право на здійснення діяльності у сфері охорони здоров'я.

У випадку притягнення представника медичних та фармацевтичних професій до професійної відповідальності може бути застосовано лише один вид дисциплінарного стягнення у відповідності до цього Закону.

2. У випадку накладення дисциплінарного стягнення, на представника медичних та фармацевтичних професій може бути покладено обов'язок взяти участь у додаткових заходах безперервного професійного розвитку;

3. Порядок тимчасового зупинення (або припинення) дії свідоцтва про право на здійснення діяльності в сфері охорони здоров'я при накладенні стягнень визначається Положенням про Етичну комісію Палати.

Припинення дії свідоцтва про право на здійснення діяльності в сфері охорони здоров'я можливе лише у разі, якщо дії або бездіяльність представника медичних та фармацевтичних професій спричинила або могла спричинити настання тяжких наслідків для здоров'я пацієнта або санітарно-епідемічного благополуччя населення.

4. Накладення будь-якого стягнення згідно цього Закону не відмінює винесення покарання, передбаченого іншими законами України.

Стаття 27. Подання скарги до Етичної комісії Палати

1. Особа чий права порушено діями або бездіяльністю представника медичних та фармацевтичних професій має право на звернення до Етичної комісії Палати зі скаргою, з метою притягнення представника медичних та фармацевтичних професій до професійної відповідальності.

2. Етична комісія Палати може самостійно ініціювати дисциплінарне провадження у випадках передбачених статутом Палати.

3. Дисциплінарна справа стосовно представника медичних та фармацевтичних професій порушується за скаргою, що містить відомості про наявність ознак дисциплінарного проступку представника медичних та фармацевтичних професій, а також має встановлену особу скаржника.

4. За подання скарги до Етичної комісії Палати встановлюється збір у розмірі, що визначається положенням про Етичну комісію Палати, але не більшому, ніж 10 відсотків від розміру мінімальної заробітної плати, встановленого на 1 січня поточного календарного року.

Положенням про Етичну комісію Палати встановлюється перелік категорій осіб, які звільняються від сплати збору або сплачують збір у меншому розмірі.

5. У випадку задоволення скарги, збір повертається скаржнику та стягується з представника медичних та фармацевтичних професій.

6. Етична комісія Палати розглядає випадки дії або бездіяльності представника медичних та фармацевтичних професій, які встановлені під час здійснення контролю за дотриманням вимог законодавства в сфері охорони здоров'я центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, за його поданням.

Стаття 28. Порядок розгляду скарг

1. За результатами попереднього розгляду скарги Етична комісія Палати

приймає рішення про порушення або відмову у порушенні дисциплінарної справи стосовно представника медичних та фармацевтичних професій.

2. Порядок розгляду скарг визначається Положенням про Етичну комісію Палати.

3. Представники медичних та фармацевтичних професій, щодо яких порушено дисциплінарне провадження, та особи, які подали скаргу до Етичної комісії Палати, можуть брати участь у розгляді скарги Етичною комісією.

4. Етична комісія Палати має право перевіряти відомості, зазначені у скарзі, одержувати пояснення, запитувати необхідну для перевірки скарги інформацію, залучати до розгляду скарги членів Вищої наукової ради Палати, інших представників медичних та фармацевтичних професій у порядку, визначеному Положенням про Етичну комісію Палати.

Стаття 29. Прийняття рішення у дисциплінарній справі

1. За результатами розгляду дисциплінарної справи Колегія з розгляду скарг у складі Етичної комісії Палати приймає рішення про притягнення представника медичної та фармацевтичної професії до професійної відповідальності за вчинення дисциплінарного проступку і застосування до нього дисциплінарного стягнення або про відмову у притягненні представника медичних та фармацевтичних професій до професійної відповідальності.

2. Рішення Колегії з розгляду скарг приймається більшістю голосів від її складу, крім рішення про припинення дії свідоцтва про право на здійснення діяльності в сфері охорони здоров'я, яке приймається двома третинами голосів від її складу.

3. Рішення оголошується на засіданні Етичної комісії Палати. Копія рішення надсилається рекомендованим листом або вручається особисто представнику медичної та фармацевтичної професії та особі, яка ініціювала порушення дисциплінарного провадження, не пізніше п'яти робочих днів з дня прийняття рішення.

Стаття 30. Оскарження рішення у дисциплінарній справі

1. Представник медичної та фармацевтичної професії чи особа, яка ініціювала порушення дисциплінарного провадження, має право оскаржити рішення у дисциплінарній справі протягом тридцяти днів з дня його прийняття до апеляційного комітету у складі Етичної комісії Палати.

2. За оскарження рішення колегії з розгляду скарг встановлюється збір у розмірі, що визначається Положенням про Етичну комісію Палати, але не більшому, ніж 20 відсотків від розміру мінімальної заробітної плати, встановленого на 1 січня відповідного календарного року. Положенням про Етичну комісію Палати встановлюється перелік категорій осіб, які звільняються від сплати збору або сплачують збір у меншому розмірі.

3. Апеляційний комітет протягом тридцяти днів з дня отримання заяви про оскарження забезпечує її розгляд та приймає відповідне рішення.

4. Рішення Етичної комісії Палати може бути оскаржене до суду.

ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через рік після закінчення строку дії воєнного стану в Україні.

2. Положення цього Закону щодо повноважень організацій професійного самоврядування медичних та фармацевтичних професій набирають чинності для медичної та фармацевтичної професії в момент державної реєстрації відповідної Палати.

3. До приведення законодавства у відповідність із цим Законом закони та інші нормативно-правові акти у сфері професійної діяльності застосовуються у частині, що не суперечить цьому Закону.

4. До вступу цього Закону в дію (або до початку підготовки загальних зборів представників медичних та фармацевтичних професій) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, забезпечує створення Реєстру людських ресурсів охорони здоров'я. До участі в роботі загальних зборів допускаються тільки ті представники медичних та фармацевтичних професій, відомості про яких внесено до Реєстру людських ресурсів охорони здоров'я.

5. Загальні збори представників медичних та фармацевтичних професій Палати стоматологів та Палати фармацевтів проводяться не пізніше ніж через дев'ять місяців з дня початку роботи відповідної частини Реєстру.

6. Кабінету Міністрів України після завершення двадцяти чотирьох місяців з дня реєстрації Палати стоматологів та Палати фармацевтів, провести аналіз їх діяльності та, за необхідності, подати до Верховної Ради України законопроект про внесення змін до цього закону виходячи із практики його застосування.

7. Загальні збори представників інших медичних професій проводяться протягом сорока восьми місяців з здійснення державної реєстрації Палати стоматологів та Палати фармацевтів.

8. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, утворює робочу групу з питань проведення Установчих зборів представників медичних та фармацевтичних професій відповідної Палати не пізніше ніж за вісім місяців до проведення Установчих зборів представників медичних та фармацевтичних професій.

Робоча група з питань проведення Установчих зборів представників медичних та фармацевтичних професій складається з:

чотирьох представників від центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;

п'яти представників від Комітету з питань здоров'я нації, медичної допомоги та медичного страхування Верховної Ради України;

десяти представників від громадських формувань професіоналів у галузі медицини та/або фармацевтики, за напрямом діяльності відповідної Палати (не більше однієї особи від громадського формування), що на день набуття чинності цим Законом має статус юридичної особи протягом останніх двох років, створене за професійною ознакою та об'єднує професіоналів у галузі медицини та/або фармацевтики України (професійні організації представників визначеної професії та (або) юридичні особи, які здійснюють надання професійної

допомоги, у випадку громадських спілок) для здійснення та захисту прав і свобод, задоволення суспільних, зокрема економічних, соціальних, культурних, екологічних, та інших інтересів професіоналів у галузі медицини та фармацевтики України.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, за поданням робочої групи з проведення Установчих зборів представників медичних та фармацевтичних професій забезпечує публікацію оголошення про проведення Установчих зборів та відомості необхідні для участі представників медичних та фармацевтичних професій в Установчих зборах на своєму вебсайті не пізніше ніж за два місяці до її проведення.

Проведення Установчих зборів представників медичних та фармацевтичних професій здійснюється дистанційно з дотриманням положень Закону України "Про електронні довірчі послуги".

Порядок проведення Установчих зборів затверджується рішенням робочої групи з питань проведення Установчих зборів представників медичних та фармацевтичних професій.

За рішенням робочої групи з питань проведення Установчих зборів представників медичних та фармацевтичних професій до організаційно-технічного забезпечення проведення Установчих зборів представників медичних та фармацевтичних професій можуть залучатися громадські організації, проєкти міжнародної технічної допомоги.

Про проведення Установчих зборів представників медичних та фармацевтичних професій складається протокол, який підписується головуючим та секретарем Загальних зборів.

9. До моменту встановлення порядку проходження безперервного професійного розвитку представників медичних та фармацевтичних професій організаціями професійного самоврядування безперервний професійний розвиток фахівців у сфері охорони здоров'я здійснюється у порядку визначеному Кабінетом Міністрів України.

10. Медичні та фармацевтичні працівники здійснюють діяльність без одержання свідоцтва про право на здійснення діяльності в сфері охорони здоров'я протягом дванадцяти місяців з дня публікації оголошення про початок функціонування Реєстру людських ресурсів охорони здоров'я.

11. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня офіційного опублікування цього Закону:

прийняти Порядок видачі свідоцтва про право на здійснення діяльності в сфері охорони здоров'я;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

12. Центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, у шестимісячний строк з дня офіційного опублікування цього Закону:

забезпечити розробку Реєстру людських ресурсів охорони здоров'я;
забезпечити розробки Порядку ведення та функціонування Реєстру людських ресурсів охорони здоров'я
привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Внести до Основ законодавства України про охорону здоров'я (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1993, № 4, ст. 19 зі змінами) наступні зміни:

1) абзац вісімнадцятий частини першої статті 3 після слів "фахівці з реабілітації," доповнити словами "організації професійного самоврядування медичних та фармацевтичних професій,";

2) статтю 15 доповнити новою частиною такого змісту:

"Організації професійного самоврядування медичних та фармацевтичних професій вирішують питання організації та діяльності медичних та фармацевтичних працівників в порядку, встановленому Законом";

3) у статті 22:

назву статті викласти в такій редакції: "Стаття 22. Контроль і нагляд в сфері охорони здоров'я";

доповнити новою частиною такого змісту:

"Організації професійного самоврядування медичних та фармацевтичних професій, в межах своїх повноважень, здійснюють контроль щодо дотримання галузевих стандартів у сфері охорони здоров'я, правил належних фармацевтичних практик та норм професійної етики медичних та фармацевтичних працівників.

4) у статті 33:

у частині першій після слова "трудових" доповнити словами "або цивільно-правових";

після частини першої доповнити новою частиною наступного змісту:

"З медичними та фармацевтичними працівниками може бути укладено контракт."

У зв'язку з цим частини другу та третю вважати відповідно частинами третьою та четвертою;

5) частину третю статті 44 викласти у такій редакції:

"Нові методи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації та лікарські засоби, що не допущені до застосування в медичній та фармацевтичній практиці можуть застосовуватись у закладах охорони здоров'я, вимоги до яких встановлюються організаціями професійного самоврядування професій та затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.";

6) у статті 74:

після частини першої доповнити частиною наступного змісту (відповідно вважати її частиною другою):

"Законом України "Про самоврядування в сфері охорони здоров'я в Україні" встановлюються особливості доступу медичних та фармацевтичних працівників до професійної діяльності.";

частину третю виключити;

7) статтю 74¹ виключити;

8) у статті 75:

у частині другій після слів "підготовки, перепідготовки" виключити слова "та підвищення кваліфікації";

доповнити новою частиною такого змісту:

"Особливості погодження програм безперервного професійного розвитку, можуть бути визначені Законом України "Про самоврядування в сфері охорони здоров'я в Україні";

9) у частині другій статті 76 слова "Кабінетом Міністрів України" замінити на слова "організаціями професійного самоврядування медичних та фармацевтичних професій".

2. Частину першу статті 7 Закону України "Про страхування" (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 7, ст. 50 із наступними змінами) доповнити пунктом 53 такого змісту:

"53) страхування цивільно-правової відповідальності представників медичних та фармацевтичних професій".

3. Частину першу статті 36 Кодексу законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375) доповнити пунктом 7-⁴ такого змісту:

"7-⁴) припинення або тимчасове зупинення дії свідоцтва про право здійснення діяльності в сфері охорони здоров'я медичного та фармацевтичного працівника".

4. Частину четверту статті 6 Закону України "Про професійний розвиток працівників" доповнити абзацом другим такого змісту:

«Професійне навчання працівників у сфері охорони здоров'я організовується в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці, трудових відносин та зайнятості населення, за погодженням з організаціями професійного самоврядування медичних та фармацевтичних професій.».

5. Пункт 2 частини першої статті 3 Закону України "Про запобігання корупції" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 49, ст. 2056) доповнити новим підпунктом "г)":

"г) особи, які відповідно до Закону України "Про самоврядування в сфері охорони здоров'я в Україні" є членами Вищої Ради Палати, члени Вищої наукової ради Палати, Етичної комісії Палати, Ревізійної комісії Палати під час здійснення повноважень в сфері самоврядування медичних та фармацевтичних професій".

**Голова
Верховної Ради України**